

Felvidéki Híradó.

TARSADALMI és KÖZMŰVELŐDÉSI HETILAP.

ELŐFIZETÉSI ÁRA:

Egész évre 4 frt. Fél évre 2 frt.
Negyed évre 1 frt.

MEGJELENIK: MINDEN VASARNAP.

A lap szellemi részét illető közlemények a szerkesztőségre, hirdetések és előfizetések a kiadóhivatalra czemelve Turóc-Szt.-Mártonba küldendők.
A hivatalos hirdetéseket, kéziratokat pántokig kérjük beküldeni

HIVATALOS HIRDETÉSEK DÍJA

100 szög 2 frt. ezentúl minden megkezdett száz szónál 50 krral több.

A felvidéki városok életjelenségei.

IV.

(F.) A XIX. századnak mindent átalakító ereje a Felvidéket sem hagyta érintetlenül. Erre s rányomta a haladásnak s az eszmékért való küzdelemnek bélyegét.

A felvidéki városok 1848 óta nagy haladáson mentek át. Ennek a haladásnak nyomai észrevehetőek ezen városok külső alakján épp úgy, mint lakosain. Mert míg a városok régi bástyafalai eltűntek, hogy helyet adjanak a modern építkezéseknek, addig lakosai új társadalmat alakítottak, mely — miként egyik tekintélyes fővárosi lap mondja — nem ismer többé karokat és rendeket s nem a vármegyét tekintti hazájának, hanem Magyarországot.

A fiatalabb generáció ebben nem lát semmi különösét, mert benne született ezen korszakban, csak a rohamos haladást és az eszmékért küzdött harcot látja maga körül kora gyermekévé óta. Azonban nem így van a régi idők embere. Ezekről nem egyszer hallhattuk már említeni, hogy a régi idők hasonlóhatalanul jobb-
szőbbek és kevesebbek voltak folyó napjainknál.

idők eszméi váratlanul tűnnek fel a láthatáron s rohamosan iparkodnak seregeket toborzani, nem lehet csodálkozni, ha a régi idők embere nem tudja magát beletalálni az új helyzetbe, ha nem tud megbarátkozni az egyesülések eszméjével, vagyis azon nagyobb társadalom fogalmával, a melyet nem rokonság, sem a helyi körülmények, hanem egyes magasabb, a távol jövőbe vetett hit fűz egybe. Hinc illae lacrimae!

A mai korban a társadalmi tevékenység a szűkebb mederből kilépett s a felkarolt eszmék dimenziója szerint választja meg határait. És mivel a mai kor eszméi nem akarnak halasztást tűrni, a régi állapotoknál mozgalmasabb jelennek kell létrejönnie. Ez okozza, hogy különösen a nagyobb vidéki központokul szolgáló felvidéki városokban, eleméntáris erővel lüktető, helylyel-közel lázas tevékenységű társadalmi forrongást észlelhetünk.

Az olyan vidéki városok valóságos géopontjai a demokraciának. Ezekben a városokban felláthatjuk az egyszerű földmivestől kezdve a néposztályok minden fáját. És mivel e városok nem túlnépesek, a gyakori érintkezés a szerencsének hullámszá-
dát a mai kor eszméi váratlanul tűnnek fel a láthatáron s rohamosan iparkodnak seregeket toborzani, nem lehet csodálkozni, ha a régi idők embere nem tudja magát beletalálni az új helyzetbe, ha nem tud megbarátkozni az egyesülések eszméjével, vagyis azon nagyobb társadalom fogalmával, a melyet nem rokonság, sem a helyi körülmények, hanem egyes magasabb, a távol jövőbe vetett hit fűz egybe. Hinc illae lacrimae!

és az iskolák hatása folytán az osztálykülömbécske, a nélkül, hogy felülönn észrevetők volnának, lassanként elsínulnak. A baj, ha ugyan ilyenről lehet szó, csak az, hogy a Felvidéken gyéren vannak a nagyobb városok s így nem fejlődhet ki közzöttük az a verseny, a mi az alföldi szomszédvárosok közt mindenkor észrevehető volt.

Nemzeti vagy nemzetközi?

Még mielőtt a kormány a millénium ügyével foglalkozott volna, a magyar ipar lelkes pártolója, az országos iparügyi elnöke, Zchy Jenő gróf mozgalmat indított meg egy, a millénium alkalmával rendezendő nemzetközi jellegű kiállítás tárgyában.

A grófnak sok lelkes támogatója akadt, amde egészen más véleményen volt a kereskedelmi miniszter, a kinek a kiállításra vonatkozó törvényjavaslatát már a múlt hetekben meg is ismerteték.

A miniszter javaslata egy átalános nemzeti kiállítás mellett szólt. Egyik fővárosi napilap ha abban több fővárosi kereskedő és iparos nyilatkozatát erre hívott fel az iránt, vajjon nélkülözösabb volna-e egy nemzetközi kiállítás rendezése. A fölözöttök csaknem kivétel nélkül az országos nemzeti kiállítás eszméje mellett foglaltak állást.

Itt harcot vívni az iránt, hogy milyen jellegű legyen a kiállítás, teljesen meddő

TÁRCA

A pünkösdi rózsá.

Hű szerető szívnek
Volt egy szép rózsája.
Mint szemecfenyőre,
Ugy vigyázott rája.

Pünkösdi vasárnapjan
Kivirult hajna'va,
És pünkösdi hetfőjen
Este meg volt halva.

Ott feküdt sárgultan,
Fonnyadt levelekkel,
Hej, pedig de szép volt
Tegnap kora reggel!

Szerető szív nézte
Szomorún, mélytörve,
Kicsordult, kicsordult
Levelére könnye.

Nyílt szebb rózsá s tán, —
Nyílhatótt miatta!
Ó csak azt az egyet
Siratta, siratta!
Rudnyánszky Gyula.

Egy patak története.*

(Reclus „L'histoire d'un ruisseau“ c. műve után.)

I. A források.

Egy régi keleti rege szerint a sivatag egyik forrásának partjain történt meg az

* Az Aradi közlönyből

az eset, hogy az ó-világ három emberfajájának ősei megszűntek testvérek lenni és ellen ségek lettek. Mnd a harmán, kifáradva s homokos keresztul való utazásban nagyon szenvedtek a hőségűtől és a szomszagságtól. A forrás megpillantására örömmel teltek el, s futottok, hogy benne megfürdöhessenek. A legifjabb leghamarabb érte, megfürdött, s egész megváltozott. Bőre, mely azelőtt épp oly fekete volt, mint testvéreie, fehéres rózsás színt öltött és széke firtok omlat tak vállára. A második testvér már csak félig merülhetett a forrásba, mert ezalatt felére apadt csak homokos iszapot képezett. Ettől bore arany-sárga árnyalatot kapott. Mikorra a harmadik is oda ért, egy seppvibe se volt már a medencében; s nem volt miből innia, és felüldíteni testét. Csak a talpa és tenyere talalt meg egy kis nedvességre, ezek azért gyenge fehér színt kaptak.

E monda valószínűleg leplezetten azt akarja kinutalni, hogyan boldogulak az emberek. Európa lakói nem azért értelmesebbek s szerencsésebbek, mert valamely kiváló tulajdonsággal rendelkeznek, hanem, hogy folyók és völgyekben földjük gazdagabb s folyók nagyon szerencsésen vannak elosztva. Ázsia ellenben, hol ugyanaz az árja fajta uralkodik; mint Európában és sokkal regibb története is van, mégis hatrább van a műveltség terén, nem is uralkodik annyira a természet fölött, mert nincs annyi vize, s a termő völgyeket nagy puszták választják el egymástól. Végre Afrika, az ó-pusztáival, fősíksíkjával a hőségűtől kiégett alföldjeivel, mocsarival, sokáig a kitagadott föld volt, mert hiányzanak folyói és forrásai. De a folytonos harcok és küzdelmek dacára is népei lassanként mind jobban megvetették lábukat s napról-napra érvényesíteni kez-

dik ő ökságúkhöz való jogukat. Most már annyira mentek, hogy onnét is tudnak forrásokat találni, ahol őseik nem tudtak találni, s nem tudtak összejönni az egymástól messze eső folyók. A három első ember vívsávj-forrásai elenségtől váltak egymástól, és egykor — tartja a legenda, — találkoznai fognak az Egyenlőség forrásánál s ezentul testvérek maradnak.

A napról felhívott vidékek, hol a regék és hagyományok a nemzeti műveltség csíráit keresik, mindig az élet első feltétele, a források körül kellie csoportosulniuk az embereknek. A puszták közepette egyes törzsek mintegy bevezettek a fűtenger egyik végétől a másikig vándorolnak; de találkozó pontjuk azért mégis a forrás s a törzsek kisebb-nagyobb hatalma források bőségétől függ. A szemi népek s egyéb néptörzsnél a patriárcális szervezetet (népközl) a gyéren földi bugyyánó forrásoknak tulajdonítoták.

A hüszke görög város s vele együtt a bámulatos hellén műveltség; mely a történelemnek örökre fenypontja maradt, hasonlóképpen Hellas földjének alkataból magyarázható ki, a sok kisebb-nagyobb elszigetelt medence mindenikének meg van a maga kis csermely családja. Lehet-e képzelmű Spiritus az Eurotas, Olympiat az Alphaeus és Athént az Ilissus nélkül? Különbben is felismerték a görög költők, mit köszönhet hazájuk a gyenge vízereknek, melyek Amerika őslakója egy tekintetre nem méltán. Az új világ indiaja lenézi a csermelyt, mert ő a Madeira, Tapojoz és Amazonhoz

hasonló hatalmas folyókat lát I-bívali hőmpölyögni; bár ő maga sem tudja hatalmuk fölőgnit s bizonyos ámulattal tekint rájuk. A görög ellenben, elvele hiválva a legkisebb vizir iránt, mint természeti erőt istenítette; templomokat, szobrokat emelt, érmekeket veretett tiszteletére. A művész ki az isteni jellemvonásokat megörökítette, annyira átérzte a forrás belső erejét, hogy a bamuló néző rögtön ráismert.

Hellas és Kis-Ázsia mily nagy számú csermelyét örökítették meg ekképen a szobrázók és a költők! Az utazó partra szállvan a Hellespont azon részén, hol Odysseus és Achilles társai haláltak partra vontak, mikor meglátja azt a fűnsköt, hol egykor Trója falai emelkedtek, s a kis Scamander vagy Simoisban képet megpillantja, nagyon szegény képzőműtűnek, kemény szivhatók kell lennie, ha nem erre magában megvitatottságot azon habok láttára, melyeket Homér egykor megénekel! Mit kell neki akkor éreznie, ha meglátja Görögországban a Callirhoét, Mnemosynét, Hippokrenét és a Castaliát? A bennök csergedező viz ugyanaz, melyből a költők ihletőket merítettek; ezek tisztá vizet ittak, mikor halhatatlanságról álmodoztak, mikor műveik sorát akarták kiolvasni redők s a kis szellők hullámából.

Melyik az az utazó, kinek gondolata nem örömet tér vissza hozzájuk, ha egykor szerencsés volt őket színről színré láthatni! Én magam, valóságos izgatottsággal gondolok vissza azokra az órákra, mikor, mint a források buzgó tisztelője, szememet a görög Sicilia forrásain legeltettem s a nap fényénél kivethetem Ácis és Amenasos mellett, Cyane és Areluta átlátszó habjait. Bizonyára e források mind szépek, de ezerszerre szebbeknek láttam arra a gondolatra, hogy mil-

dolog volna, mert hisz az már el van ítélt.

A városi kiállítás volt ennek a hozza szoltott ember ügyünkhez, és teljesen igazat ad a miniszter akaratának. Azt mondja, hogy a nemzetközi kiállítások korszaka letűnt, mert ma a közlekedő eszközök csodálatos fejlettsége mellett mi szükség van nemzetközi kiállításokra? Történetik-e az ipar bármely ágában olyan haladás vagy fejlődés, amelyet a külföldi nagyobb hazák levelezői vagy képviselői és ügynökei azonnal be nem jelenítenének meg, bizóknak.

Találjon ki valaki bármilyen ujdonságot, egy szöveget vagy egy esavart, vagy bármily jelentéktelen újítást, rövid idő alatt az egész világ ösmerni fogja. Így tehát ma már nagyobb vonzó erőt előidéző alig lehet és csak nemzetközi speciális kiállításokkal lehet még célt elérni.

Magyarországon, sajátos nemzeti viszonyainknál fogva jó talaj kínálkozik egy nemzeti kiállításra, mi bizonyára nagy vonzerőt gyakorolna a nyugati népekre.

Ha bele vonjuk kiállításunkba a balkán népek érdekét, nem lesz okpanaszra.

Hogy mi a külföldi produktumok ékeskedő kiállításunkon, üzleti tradícióink örömmel népszerzetünket homályosítaná el.

A magyar ipar ma már tud önön magának ékes esernőket építeni, a mely megérdemli, hogy levett kalappal lépje át küszöbét az idegen.

Csak egy még a bűnünk, és ez az, hogy nem a saját piacunkon vesszük a portékánkat, és hogy a pénzünket nem itthon költjük el. A fohibánk, hogy kevés a tőke, a főszereplőségünk, hogy nincs pénzünk.

Iparosaink mind szegények, rákattára nem dolgozhatnak, a mi épen hasznos hozhatna, de azért a nemzeti kiállításról el ne maradjon senki, mert ennek meg lesz a maga erkölcsi és anyagi haszna.

A HÉT TÖRTÉNETE.

A nemzetközi helyzetről Kálnoky gróf külügyminiszter, november 14-én tartotta meg a beszédét a magyar delegáció külügyi albizottságában. Részletes felvilágosításai megnyugtatólag hatottak a delegációra. Fejtései szerint a monarchia jelenlegi helyzete, a mennyiben a békekialtá-

sokról lehet szó, kedvezőnek mondható. Kálnoky gróf egyetlen politikai kérdést sem ismer, mely attól való félelemre adhat okot, hogy a béke hosszú epohája most megszakítást szenvedhetne. Viszonyunk valamennyi hatalomhoz általán békés természetű. Egyetlen oldalról sem szándékolatik valamelyes támadás valamelyik szomszéd ellen.

A hármasszövetség kérdését illetőleg a miniszter kijelentette, hogy viszonyunk Németországhoz változatlan, Olaszországgal pedig meghosszabbított a szövetség az évek hosszú sorára. A hármasszövetség valamennyi tagja abban a meggyőződésben van, hogy a már fennálló szövetség jó s fennállása az európai béke érdekében kívánatos.

Keleti politikánkra nézve a külügyminiszter ezeket jelentette ki. »A Balkán területén minden állami individualitásnak szabad fejlődés biztosítandó, a berlini szerződésben megvont határon belül, s állami és anyagi fejlődésük, a mennyiben ez hatalmukban áll, előmozdítandó, hogy mindinkább a többi kulturálmok színvonalára emelkedjenek s ekkép a nyugateurópai népcsaládhoz mindig közelebb jussanak. A mi különösen Romániát illeti, Romániában lassankint kedvező fordulat észlelhető a mi irányunkban is. A legértékesebb biztosítottakat erre nézve Károly király felsége személyében bírjuk. A mi Szerbiát illeti, a miniszter javulást konstatálhat Szerbiához való viszonyukban. A miniszter nem érzi magát hivatva arra, hogy Szerbia népeinek tanácsot adjon, de azt hiszi, hogy kimondhatja ama véleményét, hogy jó volna, ha ott több figyelmet fordítanának a belállapotokra, a közigazgatási és matériális feladatokra és nem csatolnának annyi nagy politikát. E tekintetben Bulgária ellentéte Szerbiának s ezért elismerés illeti meg.

Legutolsó nap a bécsi borszen. E hó 14-én a bécsi borszen oly esapás érte, a melyhez fogható még nem pusztított a borsziánerék közt az 1873-iki kirach óta. A pörze már jó idő óta nagyon ideges volt és olyan hiszékeny hogy a legképtelenebb híreknél is hitelt adott, s ennek következtében a nevezett napon elmaradhatlannak hitték a kirachot. A nagy zavart s az ezzel járó kibeszéru krachot a Wiener Tagblattnak egy szenzációs híre idézte elő. Az állítólag ugyan is ezen lapban, hogy a király Javorszki, a lengyel klub elnöke előtt, a külügyi helyzetet igen komolyan jelentette ki s egyuttal ebbeli nézetének adott kifejezést, hogy az oroszországi inség növeli ahabórú veszedelmét: E híre mindenféle tombolva és kiabálva ajándoták a papirokat eladásra, de hiába, mert a vétel egyáltalában megszűnt. A kurzusok forintonként estek; a veszteségek óriási volta iszonyú kérésbéségbe sodorta a borsziáneréket. Sokan keservesen sirtak, jajgattak, hogy koldus botra jutottak. Az egész panik két teljes óráig tartott, míg meggyőződtek a hír alaptalanságáról. S ki hmné, ezen rövid idő alatt a kurzusdifferenciák száz millió forintot rugtak, a kész veszteség pedig, melyre a bécsiek szenvedtek, meghalada a husz milliót!

A tresenai főispánság. Zichy József gróf pozsony megyei főispán eladta a tresenai főispánságot, s decem.ber elején lesz megtartva az installáció.

HIREINK

T. olvasóinknak. A magyar nyomda harcokódása következtében a múlt hélon nem jelenhetett meg lapunk. Ez elmaradt szám helyett a karácsonyi ünnepek alkalmával kettős számot adunk s így kárpótoljuk t. olvasóinkat.

Baró Révay Simon a mult szombaton érkezett meg nevével Szapary Ilma grófnővel Kis-Selmecre. A szucsányi állomáson baró Révay Gyula és neje Berchtold Róza grófnő vártak az ifjú part. A türeltség ki volt rukkolva Viadar Imre parancsnok vezetésével, mely a kimeneteli kettős sorfalat képezve állapodott meg. Szucsányi intelligenciája teljes számban jelent meg, hogy a közkedveitességi ifjú bírót s választóját üdvözölhesse. Volt is telongás midon a vo-

nat herohogott s a türeltségnek ugyancsak meggyűlt a dolga, míg rendett tudott osnálni a kíváncsi néppel Minden szomoda tapadt, honnan az ifjú párnak kiszállása kellett. Végre feltűnt baró Révay Simon delegec alakja s látható lett Szapary Ilma grófnő bájos megjelenése. Mire lelkesült éljen kiáltás vihartzott el. Az ifjú part baró Révay Gyula és neje üdvözölte. A kimeneteli 16 ferebe 6 főözött lenyák viaragot szort az útra s a kimeneteli Viadar Imre rövid üdvölő beszédet intézett az ifjú párhoz, mire baró Révay Simon igen szívesen válaszolt. Ezután éljen kiáltások között hintókra szálltak az ünnepltek s diadalokapok alatt — melyek mind egyikenél zenekar üdvözölte az ifjú part — robotgok Kis-Selmecre — Adja az Eg, hogy a közszereteben álló ifjú pár teljes földi boldogságot leljen újonnan alapított családi tuzhelyenél!

Mély gyász érte Boldi: Ignác állami polg. és keresk. iskolai igazgatót, amennyiben aposa, Dubovszky István modori polgárhosszas szenvedés után e hó 24-én 77 éves korában meghalt. Legyen az elkötözöttnek könnyű a föld s a gyászolók banatát enyhítse a közérzvet.

Glückthal Samu doktor, fővárosi ügyvéd, ma délután 4 orakor vezetni oltárhoz Seifensieder Sárka kisasszonyt Szegeden. Szívöl kívánunk teljes boldogságot az új párnak.

A turoc szentantoni keresk. iskola ifjusági önképző körének első szepirodalmi esteje igen szép közönséget vonzott a keresk. iskola erre szolgáló termébe 21-én Boldi Ignác, mint a kör elnöke, szép megnyitó beszédet nyitotta meg az iskola ezen újabb létkenyéség; Morán Fulop tanár Shakespeare-ról s ennek Coriolánjáról olvasott fel igen érdekes tanulmányt; a többi számot az ifjúság szavaival töltötte ki. Az est általában igen szépen sikerült s akik ott voltak bizonyára jelen lesznek a február hora tervezett második ilyen estején is.

A lipótszentmiklósi áll. polgáriskola Ö Felsége a királyné nevenapja alkalmából szép és megható ünnepélyt rendezett. Az ünnepély menyponját a Felséges pár igen sikeresen képezték lelelevezés képezték, mely képek az intézet igyész rajztanár, Osendorf Gusztávot valják mesterükül. Közvetít az ünnepség a mindkét nembeli ifjúság

heus Syracusea közelében a tengerből és arja magával hozza Görögország tanak levelet, viragot és gyümölcsöt. Az egész természet, folyói és vízeivel együtt követte a hellent új hazájba.

2. A malom. A derek patak nemcsak termékenyíti földünket, hanem ha már víze eléget öntözöte reiteinket másképen is hasznat veszik. Mag a magavai hozott televény evnként barmalatos vevgi uton gabonává valik, addig víze a gabona liszté öfésére szolgál, talán még kenyérré is dagasztána, ha kedvenc kerekednek rabizni e munkát. Ha e leg bő víze van, a patak az eberi munkát helyettesíti s elvégzi azt a dolgot, melyet egykor a rabszolgák, vagy a vadnépek aszcszonyai vége ztek megörli a gabonát, őszszenazza az asványokat; vele keverik a homokot és meszet az épületekhez, benne aztatják a kenderet, ő szóvi a szövetek Epen azért a mohal földött roma dől maion, mindig tisztelget: ébrest bennem. Nekl kösönhetjük, hogy az emberekkel ezrevel nem bannak többé úgy, mint teherhordó alattal banni szokás, most már főlemelt fölvel jarkhatnak, mert méltóságban és jólétsen sokat nyertek.

Mily kedves emléket költ bennünk a mi falunk kis malma. Ott volt, mint egy fészékben elrejtve, a nagy fak között, talán még most is ott van; már messziről lehetett hallani allandó kelepelését, de a boziton at nem lehetett látni a kis hazát. Csak télen kandikáltak ki fehér falai a lombtalan agak között; de máskor, már bejutottunk udvarába, már küzdöttünk a sziszegő ludakal, már fölvertük ólában a haz éber orzóit, csak azután pillantottuk meg magát a malmot. A molnár fia iskola-és játszó társnák

volt vele tehát közeliedhetünk az örökké morgó cerberushoz, sőt szájába mertük tenni kezünket, s megérintg tük óriás felet. Az szörnyeteg végre is megengedte, hogy a szívcs vendéglátása jeléül csóval gatta farkát.

Kedves játszóhelyünk volt egy kis sziget melyre vagy a malomházon keresztül, vagy a patakon keresztül fektetett gerendán uszva juthattunk el. Ezen sétált naponként keresztül a molnár fia, hogy a vizet szabályozza. Magától értődik, hogy ez volt legkedvesebb utunk. Egy pár ugrással kedves szigetünkön voltunk, egy nagy tölgyfa árnyékában, melynek repedezett héja nekünk lépcsőül szolgált. Innen nézve a malom, a fak, a patak, a szelők, a mohelepte fal a legszebb színben tintek föl. Közéünkben a patak fő ágat nagy tuskókból készült gát zárta el! A gát fölött vízesésben tört át a víz tömegs, s habzó rohamo hullamai egykor partját a másikhoz csapódtak. Más oldalról a malom régi falan foglaltak helyet, s a parttól egész a szigetig mindenütt fak emelkedtek. A fal also részen, mint egy hatalmas torokból rohamt elő a víz, s a torok belsejében láthatunk a mohos öslöpotokat, a hatalmas kereteket, amint nehéz kesen mozogtak, mint egy tört szárnyu madár a vízbe melyődő kerékfalpakat, melyek minden bemerülése egy-egy vízessét idézett elő. A torok fölött sírúrepeány borította a falat, s fölúszott egész a tetőig, körülfont a gerendákat, s falak fölött dúz fűrfűben csüngött lefelé.

Hát még a malom belsejében menyinyi minben feltűnt nekünk, kezdve a filozofus szamaron, mely a gabonás zsákokat hordta egész a lisztes kabatu molnárig! Korotunk nem volt egyetlen egy tárgy sem mely

ne mozgott volna a láthatatlan vízess ereje folytán; mely ott zugott lábink alatt és csak egy-két vöz habot láthatunk belőle. A falak, a padló zát, a boltzat, mind rnggett a rejtett erő lökéssei alatt. A malom egyik szögletében forgott a fő tengely, forgott szüntelen, mint valami szellem, fogas kerekék, kifeszett szíjak átvezeték a mozgást a garathoz. A garatból kiomlott liszt egész felhőket képezett, mely belepelt mindt finom porává; a malom gerendáin függő pókháló felig leszakadtak sulya alatt; nyomoktól a fehér deszkán szépen meg lehetett olvasni.

A mindenföli hallatszól zajban alig hallottam saját hangom, külömben sem mertem beszélni, csak tündömet, mint nem boszorkánymester-e a hazi gazda. Fia iskolatársam, már nem volt oly félelmes előttem, sőt néha napján volt batorságom birokra is szállni vele. de azért mégis tagadhattam meg, hogy benne valami titoktevés lényt látok, aki parancsolni tud a természetéről fölött. Ismerte ő egész titokt a víz mélyének, megnevezte névszerint a fűvetek és halakat, mert valóágos keltélti volt a mi szemünkben s nem is nagyon tiltakozott ellene. A patak leymélyéből helyen is teljesen otthonos volt, s az utolsó centiméterig biztosra megmondta azoknak a helyeknek a mélységét melyeket mi aig tudunk megmérni. Tudta hol gyengébb, hol erősebb a folyás, gyakran kuzdott bele uszva is, evezővel is; sokszor kis hja volt, hogy el nem kapta a kerek; de ő, épen mert ismert a veszedelmet, dacolt vele, bizott karja erőjében, s végső esetre a kifeszített mentő kötélen. Egyik nem oly szerencsés testvére, ott lelte halálát az orvényben, hová a vízárja sodorta. Kémülve neztük mi a balvezetőt nyilást,

által rázendített himnusszal vette, mire Nagy István igazgató rövid, de velős beszédben váolta a mai nap jelentőségét s az ifjúsághoz intézett lelkes szavaiban rámutatott a Felszöges pár számos uralkodói erényére s buzdította a fiatalokat, hogy miként azt az egész magyar nemzet teszi ők is valóságos imádatlaltal vegyék körül azok személyeit kiknek arcképeiről ime most hül le a lepel. Leikes díjensz után magyar népdalt énekeltek a kar, mire Péntek Farkasné, polg. isk. tanítónő hozzáfűzött felolvasásban s a gyermekek fölfűzéséhez mért ügyes előadásban szót a Felszöges Királyról, a kinek életévtől v. s egy-más melé állított epikusok egész sora igen alkalmasoknak bizonyultak felébrésztetni a gyermekekben a legelső magyar hőly iránti határtalan szeretetet. Két alkalmi saavaltat s egy hazafias dal volt a lélekemelő unneppos befűzés. A felvi déien ketős jelentőségűek az íy iskolai ünnepposok. Alig van hatásosabb nevelési eszköz a hazafias szellem ébrésztésére s ápolására; vajha mindenütt oly férű állana az iskola élén a ki ennek tudatában van s a ki e szent célérésére sem időt sem fáradságot nem kímél. Az unneppos Kiszely Árpád kir. tanácsos s tanfelügyelő, valamint a gondnokság szintén részt vett.

A lipót-szent-miklósi dalegylet 1891. évi december hó 5-én a »fekete sas« nagytermében Dalestélyt rendez, melynek műsora a következő: 1. Magyar népdalok, írfikar Bogrnáti. 2. Szeretlem a nőket, vig monológ írta George Lorin. 3. A pusztai sirja, bariton-magándal zongora kísérettel Heiseről. 4. Hymnus az éjhez, férfiak Berthovenről. 5. a) Magyar népdal, sopranhangra zong. kísérettel. b) »A »Il trovatore« című dalműből, zongorakísérettel Verdől. 6. Preghiera, »Mosé in Egitto« című oratoriumból, négy vegyes hangra zong. Rosinól. 8. Pepi tánc, vig férfiak Geneetól. Belépti díj nem tagok részére számozatlan ühölhely 1 frt, állólhely 50 krajcar. Kezdeté pontban esti 8 órakor. A dalestélyt ezzel kapcsolt tánc követi.

Esküvő. Láng Arnold, lipót-szent-miklósi postásitz december hó 6-án tárja esküvőjét özv. Mittelmanné szűl. Weiser Irénnel.

A mükedvölői előadása. mely ma lesz a vármegyé háza nagy termében, ugyancsak készülnek mükedvölőink. A próbák nagyban folynak s azokból íteve az előadásnak

nagy sikere lesz. Közönség valoszinűleg igen nagy számmal lesz. Ugy hallottuk, hogy Révay Gyula bárók is bejönnek az előadásra s — ha még itt időznek — Révay Simon báró is elhozza ifjú nejét a kulturális mozgalmak iránt melegen érdeklődő, művelt lelkű Szapary Ilma grófnőt.

A lipót-szent-miklósi önkéntes tűzoltó egylet valoszinűleg, hogy most már végleg meg fog alakulni. Az egyesület ugyanis már évek óta alakulóban van s 1884 óta megerősített alapszabályai vannak, de a mükedés terére mind eddig még nem lépett. A közgyűlést e hó 22-ére hívta össze Vitális Péter elnök s abból íteve, hogy a tagok nagy számban jelennek meg, biztosan reméljük, hogy komoly szándékuk van az egyesületet végleg megalakítani, erre mutat az is, hogy a jelen levő tagok nyomban megválasztották a tisztikart is és azóta serényen, dolgoznak az egyesület szervezésével. Beválasztották a tisztikarba elnöknek id. Ballo Lajos, alelnöknek Steiner Manó, józsef, Nagy István pénztárosnak Kovács József, főparancsnoknak báró Kloch Károly, alparancsnoknak ifj. Ballo Lajos, ügyésznek Schlesinger Nánán dr, orvosnak Hoffmann Adolf pr.

Táncestély. A december hó 6. án megtartandó táncestély rendezésége ez uton kérti fel azokat, kik meghívót helytelen címezés folytán vagy tévedésből eddigéle nem kaptak és ilyenre igényt tartanak, hogy ez iránt a rendezőség bármely tagjához fordulni sziveskedjenek, hogy továbbá a nők tombolatoryakat Dr. Moskovics Ervin ír kezéhez juttatni kégyesszökevény. — Felűlézéseket köszönettel elfogadnak. —

E hó 15-én este 10 órakor Szucsányban tűz ütött ki Mallo J. gazda csürében. A tűzoltóság rögtön a vészhelyén termelt s érellyesen hozzálátott a tűz lokalizálásához. A derek tűzoltók fáradozásának volt is eredménye, a menyinyiben a csürrel egy fedél alatt lévő épületek is megmentésnek a pusztító elemől, Szerencse, hogy szelcsend volt s így a védelem nem lett gátolva. A tűz keletkezésének oka állítóg gyujtogatás.

Nagyvadászat volt mult szombaton Révay Gyula báró k.-selmeci vadászterületén. Az úri vadászok egész nap a hajtasban állottak, de a teméred apró vad mellett alig akadtt lövére érdemes nagy vad. Összesen 3 jött puska végre; egy hatalmas vadkant Révay

Gyula báróné golyója járt keresztül, egy özbak, melyet Lehotzky Vilmos fűszögabrió terített le s egy suta, melyet Bossányi Lajos lőtt keresztül. Vadászát végeztével kedélyes vadászleled volt a vendégszerető báró úri kastélyában.

A difteritis. Szucsányban, ugyszintén Ruttkán is a két ismert rettenetes gyermek betegség a torokgyík és difteritis pusztít. Különösen Szucsányban ugyancsak tomeszen szi dőzöztait s úgy szólván nincs nap, a mikor temetés nem volna.

Pompás vadászszákmány. Révay Simon báró a mult héten egy hatalmas 8 agancsú szarvast ejtett el Révay Gyula báró kis selmeci vadászterületén. A hatalmas állatnak igen sok nézője volt a terítéken.

A gyászmagyarok szaporának (Ujabbán ismét ketten folyamodtak meggyéknél a Haynau alapítvány segélydíjart. Ezek Divák Márton és Makan Márton, a kik mint 48-as hovádek s Buda ostrománál megsebesültek.

A bolgar ezüstpáncék tömeges előállítását e hó 2-án kezdték meg a körmöcbányai pénzverőhivatalban.

Uj távirati díjak Magyarország, Ausztria és Németország egész területén 1892. január 1-től fogva három krajcarban megállapított egyénes távirati szodij lép életbe, melynél 30 kr a díj minimuma. A távirati díjak szabályozásához és leszállításához a német birodalmi kormány legutóbb járult hozzá. A nyárou Baros miniszter és Stephan dr. a német postaiügy államtitkár közt történt megállapodásokat, melyek szerint az eddigi alapdíj megszűnik és egyénes szod-dij hozandó be, miután Bajorország és Württemberg kormányai elfogadták a megállapodásokat. most a német, va'amit az osztr. kormány véglegesen jóváhagyta. Az osztrák kormány kozzjárult a magyar kereskedelmi miniszternek abbéli rendelkezéséhez is, mely szerint az állomáshelyen kívül a táviratok kézbesítési díjat egyénesen 40 krban állapította meg.

Ki volt első közösűgyes poéta? A »Pesti Hirlap«-lan olvassuk: Csanádi Sándor sze-

rint bizonyosan Jókai Mor. Igazában pedig még jóval azelőtt, hogy Deák Ferencz megosinálta volna a kiegyezést — Kisfaludy Sándor jó-lata látta először a dualizmust a jövő messzeségben feltűnti most, mikor a közjogi alap 25 éves institúciója ellen újra megindul a harc. Jókai csak az imént állította oly ékes szembe az új és a régi »nemzeti pártot« — talán tanulságos lesz eszébe juttatni a jung-ungaroknak milyen politikai ideáljai voltak felszabadulástól egy magyar költőnek. A »Regeköltő Hattyu dala« IX éneke 12-ik strofájában. Kisfaludy ekkép antipátiája — a delegációt:

»Magyar ügyét, külön magyar Kormány s tanács vezesse, De feleős a nemzetnek, S ezt a nemzet fizesse, Összevess a némettel Vezesse ügyben végezt, Király lásson igazságot, Ha nem tudnak egyezni.»

Persze, Kisfaludy még nem ismerte a közösűgy szót már értelmében; ezt először Kovacs Lajos, e régi derek publicista teremtette és honosította meg, a Kisfaludy által használt »vegyes ügyek« helyében S jól tette, mert ha nem tette volna, menyi fejtörést okozott volna Szilágyi Deszónak aki a konzuli biraskodásról szóló törvényjavaslatnál először fedezte föl, hogy voltaképen »vegyes ügyeink« is vannak s ezek épen nem azonsak a közös ügyekkel. Mekkora metamorfózis a politikai terminológiának egész Szilágyi jogászai elméjeig! De denique ami fűdolog, azaz, hogy mégis csak Zalavarmegye volt praesidistina, kezdve Kisfaludy Sándoron, végezve Deákon, — a dualizmus intézményének kifejtesére.

Kitűntetés. Fasal M., az általánosan ismert tescheni liqueur-gyáros ismét méltán megérdemelt kitűntetésben részesül, amennyiben az ez évi bécsi kiállítás jury-je öt általános és hazi szükségleteknek egészégtani szempontból való gyártásáért a magyar aranyéremmel jutalmazta.

az apa ugyanis rémületből az egészet elfelejtette.

3. A vízarádás.

Elég hosszú ideig néhezűjk a víz színetét, s mégsem tapasztalunk rajta semmiféle változást sem. Azt hisszük, hogy a belekerült levelek mindig egy ugyanazon a helyen kerülnek bele az örvénybe, ugyanazon helyen lassul meg folyása, törnek meg habjai s alkotnak seiföket: ugyanazon a helyen vannak a égeriak, tiszta vízben általában egy helyen fűrésnek a myosotis virágai.

Pedig a víz tömege szűnet nélkül változik, ugyanakkor változik az örvények helye, a fűsín állása, a selők magassága, a fak töve s a novények különböző magasságban vannak elvepve. Kony nyen észre lehetne venni mindez aprólekos változásokat, ha az ember a helyett, hogy szorakozott szemmel tekintene reá, valamely pontos eszközzel mérné meg legalább a víz állást. Különben is, mikor vizsín változása igen gyenge a derűt napokon, éppen akkor nem is szeretnek sétálni a folyó partján, elienkezőleg, ha erős s rögtön változások állnak be a nagy zaporok idején. Ha az eső szél és vihar dacára nem remeg az ember egy kissé megállapodni, talán éppen egy vihartrépte fut kétes védeleme alatt, csakis akkor lehet látni, mily óriási gyorsasággal dagad fol vize, mint rohan kétszeres gyorsasággal, egész a szeleig megtekli medre, sőt tulesap rajta s előlik a művelt mezőkön.

A hegyzugokban a hirtelen való növekedés a vízarádás egészen más természetű. Itt az eső, melyet a hegyesúson megszakadt felhők ontanak, rögtön lerohan a hegylejtőn. minden szakadék, minden mélyedés-

ből vizerek, zuhógók rohannak elő, s összevegyűlnek nagy katlanokban, melyek legtöbbször természetesen völgyben előfordulnak. Az eső vízéhez vagy pedig a félíg megolvadt hóhoz melyet a langyos zápor lemosott a lejtőről, sáros törmelékek, sziklák, a hegyekről letépett óriási kövek keverednek, abban a mederben melyben egykor a tiszta vízű patak ezüstszerti sűllővel zakatolt, most félíg folyókon, félíg tömör keverék rohan, ez vízőlő és beomlás egyszerűsind. Ennek tulajdonítható az a tunemény, hogy idő folytán a hegyek lassacskán lekopnak s a síkságokra a tenger fenekére rakódnak törmelék alakban. E zuhógók végeznek a legmagasabb tetőkkel is; ledöntik egykor az Andokát és a Himalaját, amint ledöntöttek kevésbé magas csúcsokat, mint a hogy a geolokusok állítják.

Mindig eszemben van az a borzasztó éj, melyet a Ghina partján a kolumbiai Sierra Nevadaiban töltöttem. A nappal gyönyörű szép volt, csakhogy fenn a hegyes felsőbb zugaiban néhány mérföld távolságra vihar tört ki, mely még szebbé tette az estét; a nap teljes pompájában nyugodott le, a lát-határon elterülő berrészűn estí szürkeült meg nagyszerűbb lett azon sajátságos ellenét folytán, melyet a hegyeket szeműnk elől takaró felhők szolgáltattak, melyekből állandó zugas hallatszott. Végre az éj beállt a vihar ereje megtört, a dörgés elhallgatott, az utolsó villámás is elhalt, s nemsokára a hold, mely a hegygerincen megjelent, elszórt a hegyeken uszó felhőket, mint a hogy a hajó orra hasítja a hullámokat.

Telve bizalommal és kifáradva a sok járásban, sziettem éjjeli szállást keresni. A homokos part csillogott a holdfényben s én ezt éjjeli szállásnak szántam, mert ez kelle-

mesebb és puhábbnak kínálkozott mint a nedves fu az erdőben, meg a mellett bizonyos voltam róla, hogy a sötétben nem tezem kezemet egy alvó kigyóra vagy más állatra, mert a nyílt tórn megútom különbözőnti ellenfeleimet. Előkezűzetim parnamat, kezemmel késemen elszunyadok. Szerencsére a moszikók nem engedték, hogy mélyen elaludjam, még mindig homályosan hallhattam a külső zajt, a moszikók zúzását a bögg majmok táncát. Egyszerre a zajjal valami zugas regyűl, mely folyton erősebb, mintha ezek patak rohanna alá. Föllebredek, fölugrom, már nagyon is ideje volt. Szemem ekkor észrevetek valamely mozgó falat, mely felem vágató lök sebességével haladt. E víz sár és sziklából álló tömeg ébrésztett föl engem. Gyorsan összeszedem holmitam s egykét ugrással túl vagyok a patak partján. Mikor visszanéztem az ar mar elborította fekvő helyemet. A habok utódésük köben szuoltítotték, az arral óriási sziklák lassan haladtak mint valamely aiumköb följesztett szörnyetegek, a tövestől kitépett fak nehézsékesen úsztak s darabokra törtek a görgők kövek között, a partok folyton ingadoztak a hozzájuk esapódó uszadékok úse következtében.

A Ghina egész éjjel át zúgott, de zugasá lassan, lassan elhalt; a törmelékűt fölzávart víz tisztulni kezdett; a nehéz sziklák fonakadtak a víz közepén. Mikor a nap legelső arkány sugarait árasztá a tájra, azt hittem a patak eleget apadt már, hogy a tulsó partra mehessék, s folytatam utamat; ruhámat, mint valamely turbant fejemre vettem, s nem minden veszedelem nélkül át-gázoltam. Mikor aztan átgazóltam, csak akkor bantam meg, hogy nem tettem úgy, mint az egyszerű paraszt, ki leulvena Duna

parton, meg akarta várni, míg a víz teljesen lefolyik. Atkéssem után néhány óra múlva a Ghina egy kekeny vizár volt, mely ide-oda kanyargott a nagy kövek között, sziklaról sziklára lépe egy két ugrással könnyven atkelhettem volna rajta. Szerencsére e hírelen áradás, melyet víz lavinának is nevezhetünk, a hegy lábánál megváltoztatja futását. A sík földön hól a föld hajlása enyhe, vagy szemmel egyáltalán észre sem vehető, a folyó tömeg v szt erejéből, s nem górtéi maga előtt a törmelékelt; a sziklák általnak meg legelőször, aztán a kövek és kavicsok; végre a csermelyeire lett zuhógó, csakis finom homokot viszi magával. Így tölti föl medrét lassankint, s meglehet, hogy a mi patakunk is egykor széles, mely folyó volt. A völgy melyet ma egész szelében rétek, s szántófűdők fogainak el, egykor vízzel volt tele, s az átellenes dombokon még most is látni az egykori patak nyomait, alá mosva a víz által.

Ki tudja, a jövőben a vizér, mely egykor folyó és most patak, nem szűkül-e meg annyira, hogy egy madar kiilhatja a partok folytonos változása, s magasságok törpűtése, a nedves szelek megváltozása, a mai medencék több része szakadása, végre a földalatti nyílások keletkezésé, melyeken a vizek elűntek, kisátrihathják a patakokat, s ez teljesen el is tűnhet. Afrika és Arabia svaigazán számos folyó megsűnt letezni; medűk homokkal van tele, s a bensűjűttek csakis bironyaltan hagyományok után ismerik. A keresztények — mondják az arabok — tűntették el város-jatakkal a folyókat, s nem is jön meg vizűk, hacs k valamely büvész nem nyitja föl újra a forásokat. Sahara ily megátokzott folyói között vannak többen, melyek medre száraz, egész ezer kilométer hosszú. Mily óriási víztömegnek kellett itt folyni mely kivájtja a talajt; itt most az utas éjje egész bátran alhatik; a víz az új sziget oltsa a homokban kell neki daradjával vizeg kerresni, mely sokszor hosszas keresgélés után sem bugyan föl.

Az új primáról. Abból az akalomból, hogy egész Magyarország érdeklődése most Vaszary Kólos fele fordul, nem lesznek érdeklének az alábbi sorok: Vaszary Kólos szülei Keszthelyen laktak, hol atyja szegény mesterember volt. (A haz, melyben szülei laktak, a füzetében van és jelenleg Mecz nyug. p. b. banos tulajdona.) Szüleinek a Keszthelyhez fél óra jársnyira fekvő u. n. Gyenesdiás hegyközségben egy kis szőlőjük volt. Egy napon az új primas édes anyja ebédet vit a szőlőben dolgozó férjének s mikor delután hazafelé indult, a szőlőhegy és Keszthely városa között elterülő, jelenleg a keszthelyiek legelőjét képező Amorban hirtelen rosszul lett és itt látta meg az új primas a napvilágot. Múton senki sem jött arra, az anyja kéntelen volt a kis Kólost abba a kosárba tenni, melyben a férjének az ebédet hozta és úgy vinni haza. Gyermekkorában az új primas nagyon osnyta volt, pajtasaitól sok gyujlodást kellett eltűrnie. Lelki tulajdonságai és szellemi folénye azonban már akkor is imponált. Rendkívül jó tanuló volt gymnazista korában is.

Jó kalyhatapasz. A hideg idő közeletével a kalyhak jókarbahozatáról is kell gondoskodni. Igen jó kalyhatapaszt következőképen csinálhatunk. Vegyünk egyenlő mennyiségben agyagot, sőt és fahamit, nedvesítsük meg vízzel, gyúrjuk át jól s tapaszszuk ki vele a kalyhat.

Hányan mennek Amerikába? Persze csak hozzávetőleg lehet összeszámítani azokat, a kik jobb hazat keresni az utjájára mennek. De mert az amerikaiak mindenben tul tesznek rajtuk, szegény ó világiakon, hat nem lehetlen, hogy nekik sikerult összeszámítani. Plane ha meggondoljuk, hogy hivatalosan történt az! Ezen hivatalos adatok szerint a következő statisztikát közölhőjük a kivándorlasokról: Tíz év alatt (1891 évi június hó 30-aiig) kivándoroltak Magyarorszagból összesen 127,601-en? 64,243 férfi és 63,358 nő. 15 évesnél fiatalabb ezek között volt 18,785, 14—40 éves 95,038, és 40 éven felüli 13,838. — Sajnálattal latjuk a jelentésből, hogy az többi tíz év alatt folyton emelkedett a kivándorlok száma. Jelentés, hogy a lajtantuli államokból, nevezetesen Csehszlagból és sokan kivándorolnak. Ausztriából összesen 126,032-an.

Ministeri rendelet. A közoktatásügyi miniszter legközelebb kimondta, hogy azok az iparos és kereskedő tanoncok, kik a gymnasiun, real- vagy polgári iskola négy osztályát vagy pedig a felső népiskola 3 osztályát elvégezték, a tanoncziskola látogatásától felmentendők.

A zónatarifa két első éveinek eredményere vonatkozólag a következőket közölhetjük: Az 1888-iki évben, melyben a zónatarifa meg nem volt érvényben az eladott mennyiségek száma volt 5,684, 845 frt. Bevétel személyek után 9,046, 064 frt. 1888—89-iki első zónatarifás év: Szállított személyek száma 15,575,600 frt. Bevétel személyek után 11,729,300 frt. Bevétel podgyasz után 021-000 frt. 1890—92-iki második zónás tarifás év: Szállított személyek száma 18,497,700 frt. Bevétel személyek után 12,856,900 frt. Bevétel podgyasz után 6,174,000 frt.

A vetések állása október 17-étől 30-ig a földművelésügyi miniszteriumhoz beérkezett jelentések szerint a következő volt: A hozsziántartó s mar eddig is két hóna-

pig terjedő szárazság a svántára, de különösen vetési munkalotokra nagyon kedvezőtlen hatással van. E ső cső szorványosan volt, így az elvetett vetések hízva lannak a taraj nedvességük nem fejlődnek, sőt helyenkint már egész elcsenevésztek, csekély kvételjel általában véve országszerte gyengék. A vetést sok helyen még most sem fejezték be, a gazdák nem merik a magot elvetni, attól való félelmükben, hogy az egerek és férgek, melyek nagyon sok helyen elszaporodtak tőkre fogják tenni mielőtt elszáradna. De különben a föld annyira banos kőkeménységű, hogy az elvetett késői vetés, maga homoki talajt kivéve, ki sem kelt. A korai vetések, a hoi ki is kelték, egyetlenül állanak és tulnyomó részben színtelenek, hideg fagyos időjárásis megviselés, nehő már le is perseltte, ződ vetést ritka helyen találni. A repe is mindjebbten tengődik, helyenkint még megiehető, a felföldi részeken azonban gyenge, részben mar ki is veszett. — Tavaszik aia szorványosan szantának. — Tragra és fahordás s takarmány repaszdes, szőlőbefedés folyamata van. A hozsziállomány az ugarleg-ökörök, istállóhazra szorult.

H I R D E T É S E K.

Horgony-Pain-Expeller.

Ezen rég jónak bizonyult bedürzsölést eszt, kőszvény, tagzsugogatás stb. ellen legjobban ajánlhatjuk a t. c. közönség igyelemébe. — Egy üveg ára 40 és 70 kr. és a legtöbb gyógyszertárban kapható.

Csak Horgonnyal valódi!

SAKKÉPZETT SZABÓK

állandó foglalkozásra
a zsolnai posztógyárban
felvétetnek.

Tüchtige Schneider

werden aufgenommen

in der

Silleiner Tuchfabrik

für dauernde Beschäftigung.

ÜZLET-MEGNYITÁS.

Van szerenésém a n. é. közönségnek szives tudomására hozni, hogy Turóc-Szt.-Mártonban egy fűszer- és csemege-üzletet

és ezzel kapcsolatban italméresi joggal felruházott vegyes-kereskedést

nyitottam. — Amidőn biztosítanom, hogy minden tekintetben igyekezni fogok a n. é. közönségnek és veömimnek legnagyobb megelégedését kiérdemelni, tisztelettel kérem, hogy kegyes jóindulatával és bizalmával megtisztelni kegyeskedjék.

Tisztelettel és szolgálatkészséggel maradok

Schwarz Kálmán.

Van szerenésém a t. c. közönség becses tudomására hozni, hogy a

a turóc-szt.-mártoni „MAGYAR NYOMDÁT”

e héten átvettem s azt ezentúl saját veszéylemre fogom vezetni. A midőn biztosítanom a t. közönséget, hogy fő törekvésem leend a lehető legolcsóbb, legizlésebb és legpontosabb kiszolgálás; van szerenésém jelenteni, hogy a nyomda typographiai vezetését Hájós Ede úrra bíztam. kinek e szakba vágó hosszas gyakorlata és izlése kellő biztosítékot nyujtanak arra nézve, hogy az általam vállalt munkák nemcsak olcsón, de nyomdailag is tökéletesen lesznek kiállítva.

A t. közönség hazafias támogatását kérve, vagyok

kiváló tisztelettel

Moskóczi Ferencz.

Melyik lapra fizessünk elő?

Gazdag tartalmánál, nagy terjedelménél fogva a legolcsóbb magyar lap az

„EGYETÉRTÉS”

a mely az új évvel immár 25-ik évfolyamába lépett. Ez a magyar olvaó közönség lapja, Hiteles forrásokból származó értesüléseinek gyorsasága, alaposasága és sokasága, rovatainak változatosasága kitünősége, a különböző olvasmányok gazdag tartalma tették az „Egyetértés”-t népszerűvé. Az országgyűlési tárgyalásokról a legértekeesebb s e mellett tárgyilagosa hű tudósított egyedül az „Egyetértés” közi. Gazdasági rovata elismert reg tekintélynek örvend. A magyar kereskedő s Gazdaközönség nem szorul többé idegen nyelvű lapra, mert az „Egyetértés” kereskedelmi s tözsei tudósításainak bőségével s alaposaságával ma már nem versenyezhet más lap. A kereskedő, iparos s a mezőgazda megtalálja mindazt az „Egyetértés”-ben, amire szüksége van. Valtozatosan szerkesztett tárcájában, anynyi regény olvasmányt ad, mint egy lap sem. Ket harom regényt közöl egyszerre, úgy hogy egy év alatt 30—40 kötetni regényt, részint eredeti, részint a külföldi legjelesebb termékeket jó magyarságu fordítással kapnak az „Egyetértés” olvasói. A ki olvasni valót keres és a világ folyásáról gyorsan és hitelesen akar értesülni, fussen elő az „Egyetértés”-re, melynek előfizetsi ára egy hora 1 frt 80 kr., 1/2 évre 5 frt s egy évre 20 frt. Az előfizetsi penzek az „Egyetértés” kiadóhivatalba küldendők. Mutatványsszámot a kiadóhivatal kívánatra egy hétig ingyen és bérmentve küld.

Körrejtely. Erdős, nélkülözhetlen játék a bosszú téli esteire. A körrejtely csak akkor valódi, ha a gyári jelvényvel, a Horgonnyal el van látva.

Ezer meg ezer szülő dicsekedéssel elismerle a híres

HORGONY-KŐÉPÍTŐSZEKRENYEK

nagy nevelési értékű: jobb játék nem létezik gyermekek és felnőttek számára! Résztelésebbet ezekről, valamint a „Körrejtelyről” képes árjegyzékünkben találni, mellyel minden szülőnek meg kellene rendelni, hogy kellő időben gyermekek számára igazán alkalmas karácsonyi ajándékot kivalaszalassanak és megrendelhetnek. Az árjegyzékek ingyen és bérmentesen küldetnek szét. — Minden Kőépítőszekrény a „Horgony” jelvény nélkül közönséges és kiegészítésre nem alkalmas vánzás, ennélfogva mindig

Richter-féle Horgony-Kőépítőszekrény

kérdendő és csak ilyen fogadandó el. — Minden finom játékszer-kereskedőben 35 król frt. és feljebb kaphatók.

Richter F. Ad. és társa, első osztr. magy. csász. és kir. szabad. kőépítőszekrénygyár. Bécs, I. Nibelungengasse 4. Otten, Rotterdam, London E. C., New-York 310 Broadway.

